

2.

מתחם ממילא לפני הצהרים
שנים אתי בדרך זוג פרוד
אכל עדין חבוק מסגן מלים
מתקף הנסבות

חיפוש

מה אתה מחפש
אלהים לא גר פה כבר
לחצתי יד למישהו
שתכנן בסתר להגיע אליו
כעבור שבוע.
אמרתי כל הכבוד והוא
אפילו לא הודה.

לדודי שהיה ואיננו

מותו השני של אבא

1.

מותו השני של אבא
לא בא במפתיע הפעם.
זחל על ארבע חדשים אחרים
בלי להתרומם קם ואוחז
בסורגי העץ ונופל ושוב מנסה
ורוחו כבר לא ריח תינוק רך גם לא
ריח הלחם שפעם אפה
איש בוכה בתוך איש בוכה בתוך איש צוחק.
במותו השני

3.

מותו השני של אבא
קשה היה מן הראשון.
בקפה במתחם ממילא
טפות זעה נטפו מפני על האבטיח הקר
ואחר כך לא נשאר דבר.

שיר תולעת*

אני כותבת בשביל
להעביר את הזמן בשטוטים
בין גופי הנפש וקולות
שכבר לא באים לקראתי
בשעות לא מקבלות
יוצאת תולעת לבנה מן הדנטל
שעל אדן חלון העץ הכתם
צד מערב
בין ההול למטבח
ואז באור מלא
אני מניחה לה לנפשה
להעלם באחד הסדקים.
מלים לא הולכות לאבוד.

4.

קדם נבילתו
הולך לאבוד ועדין מהלך
מושח את עיניה בבשמי בקר
ושערה בטל הלב
אשה עם לפסטיק –
פרות מצירים דבוריה, מדבקים
בידי ילד על עץ עקר
כשקרסלת האור תעצר
יעופו לה מהעינים ברקי התודעה.

הייתי רחוקה מרחק עיר
ושתי זרועותי תעו בחלל האינמגע
של מישור בהר.

ובאו הרבה אנשים לא מכרים
כאלה שהכרתי על קצות אצבעותי
עם השנים
וכאלה שמחלו על כבודם
יוצאים ונכנסים באבן הירושלמית
כמו בדלת עקורה מציריה.

כאן מבשילים הרוח הרעה וריחות התפוז
מי שמת לפני הסופה חתם
וקבל אחוזה שמנים לעולם הבא
אפשרות בטוחה.

עץ השדה. יבש היה בפה
אכל המבט הלח המבט היה לח
הפנים נחכאים בצל
מעיני הרואים
העלים
מרוצצים באבן כבדה

* שיר זה מתוך הקובץ סוס טרויאני מבטן
התודעה העומד לראות אור בהוצאת כרמל